



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ**  
**Гж 66/05**  
**26.05.2005. година**  
**Београд**

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Јелене Боровац и Власте Јовановић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених ББ, одговорног уредника листа "ВВ", туженог оснивача "ГГ" и туженог ДД новинара листа "ВВ", ради накнаде материјалне и нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против решења Округног суда у Новом Саду број П.7/05 од 22.3.2005. године, у седници већа одржаној 26.5.2005. године, донео је

**Р Е Ш Е Њ Е**

ОДБИЈА СЕ жалба тужиље, а решење Округног суда у Новом Саду број П.7/05 од 22.3.2005. године ПОТВРЂУЈЕ.

**О б р а з л о ж е њ е**

Решењем Округног суда у Новом Саду број П.7/05 од 22.3.2005. године одбачена је тужба тужиље АА поднета 8.3.2005. године.

Тужиља је изјавила благовремену жалбу против назначеног решења Округног суда због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. ЗПП.

У одговору на жалбу тужени су порекли жалбене наводе и предложили да Врховни суд жалбу као неосновану одбије.

Жалба није основана.

Првостепени суд је без битних повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1., 2., 5., 7. и 9. ЗПП, а на које повреде Врховни суд пази по службеној дужности донео побијано решење, а није починио и битну повреду поступка из члана 361. став 2. тачка 14. на коју се жалба позива јер решење нема недостатака због којих се не би могло испитати, а разлози су дати јасно и образложено, с тим што тачка 14. став 2. члана 361. не постоји, а наводи жалбе упућују да се ради о тачки 12. наведеног члана.

Из побијаног решења и тужбе и прикључене јој пуномоћи произилази да је тужиља дана 8.3.2005. године поднела тужбу Округном суду у Новом Саду која не садржи све оно што је потребно да би се по њој могло поступити, конкретно пребивалиште или боравиште тужиље, а како је то прописано одредбом члана 187. и 100. ЗПП ("Службени гласник Републике Србије" број 125/2004). Пуномоћ прикључена уз тужбу је непопуњена јер није означен суд пред којим се води поступак, а за који тужиља даје овлашћење за заступање као ни странке против којих поступак покреће.

Правилно је првостепени суд применио одредбу члана 103. став 1. и 6. ЗПП и тужбу као неуредну одбацио.

Врховни суд је ценио жалбене наводе и није прихватио разлог због којег тужиља није означила прецизну адресу у тужби (осећај незаштићености и страха од незаконитог и неморалног деловања тужених). Ниједном одредбом ЗПП није предвиђено одступање од члана 100. и 187., а са друге стране тужиља је имала могућност да означи адресу за пријем писмена, да отвори поштански фах или наведе адресу радног места и на тај начин тужбу састави у складу са напред цитираним члановима ЗПП. Поред овог разлога, постоји и други разлог који тужбу чини неуредном, а то је непопуњена пуномоћ без основних података које пуномоћ мора да садржи.

Из наведених разлога, Врховни суд је жалбу тужиље оценио као неосновану и одлучио као у изреци на основу члана 387. став 2. ЗПП.

Председник већа- судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ